

حضرت آیت‌الله جنتی «امتبرکاته»
دیر محترم شورای نگهبان

سلام علیکم

بدینویسیله گزارش جلسه پانصد و سی و نهم مجمع مشورتی‌فقهی شورای محترم نگهبان مورخ ۱۳۹۰/۴/۵
مشتمل بر ادامه رسیدگی به لایحه آیین دادرسی کیفری ارائه شده به شرح ذیل تقدیم می‌گردد:

دستور: ادامه رسیدگی به لایحه آیین دادرسی کیفری مصوب کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس شورای اسلامی.

ماده ۱۳، بند الف : فوت متهمن یا محکوم عليه.

بررسی: اطلاق بند مذکور بر اساس نظر حضرت امام خمینی «ره» خلاف شرع دانسته شد.

توضیح اینکه ایشان در تحریرالوسیله (ج ۲، ص ۴۸۶، کتاب القصاص، القول فی کیفیة الاستیفاء، مسئله ۲۵) در مورد قاتلی که فرار نموده و بعد از آن فوت می‌نماید می‌فرمایند که دیده از مال قاتل بر داشته می‌شود.
البته ممکن است این اشکال با توجه به تبصره ۱، ماده ۱۳ مرتفع گردد.

ماده ۱۳، بند ب : گذشت شاکی یا مدعی خصوصی

بررسی: با توجه به اینکه عنوان ماده ۱۳ تعقیب امر کیفری می‌باشد و با توجه به ماده ۱۰ و تفسیر «شاکی» و «مدعی خصوصی» در آن ماده و عدم تحقق عنوان مدعی خصوصی در امور کیفری، عنوان «مدعی خصوصی» در این بند اضافی می‌باشد.

ماده ۱۳، بند ه : شمول مروز زمان در موارد

بررسی: سقوط مجازات با مرور زمان شرعاً وجهی ندارد و لذا اطلاق این بند از جهت شمول نسبت به قوانینی که به تأیید فقهاء محترم شورای نگهبان نرسیده است (مانند بعضی از قوانین زمان طاغوت) خلاف شرع دانسته شد.

ماده ۱۳، بند ز : اعتبار امر مختوم

بررسی: بند مذکور ابهام دارد پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد.

ماده ۱۳، تبصره ۲ : هر گاه مرتكب جرم پیش از

بررسی: خلاف نظر حضرت امام خمینی «ره» در موارد مختلف تحریرالوسیله می‌باشد و در بعضی از آن موارد تصریح به اجرای حد در حال جنون شده است مانند:

جمهوری اسلامی ایران
جمع‌شوریٰ فقهی شورای نگهبان

بیان

شماره: ۴۱۵/ف۹۰
تاریخ: ۱۳۹۰/۰۴/۰۸
پیش: صلوات

تحریرالوسیله ج ۲ ص ۴۲۷، القول فی القاذف و المقدوف، مسئلہ ۳، و ص ۴۴۶ فی الازداد، مسئلہ عوص ۴۱۹، القول فی الحد (حد الزنا)، مسئلہ ۱۰، و ص ۴۳۲، حد السکر، مسئلہ ۱۱ و ص ۴۳۴، مسئلہ ۱، الامرالثانی، حدالسرقة، و ص ۴۷۰، فی القصاص، الشرط الرابع والخامس، مسئلہ ۱.

ماده ۱۴: شاکی می تواند جبران

بررسی: اطلاق ماده و تبصره‌های آن به لحاظ اطلاق ضرر و زیان مادی و معنوی (بر اساس تبصره‌ها) و به لحاظ اطلاق منافع ممکن الحصول، خلاف شرع دانسته شد.

توضیح اینکه مثلاً در موردی که دست شخص شکسته شود و توان کار نمودن را در مدت مذکور ندارد- و شخص توان تحصیل منافع کثیری را در فرض سالم بودن دارد- وجهی برای جبران این منافع علاوه بر دیه نمی‌باشد. و یا مثلاً وجهی برای حکم به خسارت مالی بخاطر هتك حیثیت، با توجه به اجراء حد شرعی در مورد وی نمی‌باشد. و یا مثلاً در جائی که شخص تعیین به خلافکاری مقتول داشته و شخص را به قتل رسانده و یا قذف نموده است، عذرخواهی معنایی ندارد و همچنین وجهی برای گرفتن زیان مادی مازاد بر میزان دیه نمی‌باشد.

ماده ۱۵ و ۱۶ و ۱۷: پس از آن که متهم تحت تعقیب

مبیناً بر اشکال مذکور در ماده ۱۴، این موارد نیز اشکال دارد.

ماده ۱۸: هر گاه رأی قطعی

بل(الله): وجهی برای تبعیت دادگاه حقوقی از حکم و مبنای حکم دادگاه کیفری در صورتی که مبنای حکم کیفری و موضوع امر حقوقی برای دادگاه حقوقی ثابت نشده باشد نمی‌باشد. مضافاً اینکه اشکال ماده ۱۴ در این ماده نیز جاری است.

ماده ۱۹، تبصره: در صورتی که حکم به

بررسی: خلاف نظر حضرت امام خمینی «ره» در تحریرالوسیله (ج ۲، ص ۱۶۱، کتاب الغصب، مسئلہ ۳۰) می‌باشد. توضیح اینکه ایشان حکم به تراضی در ما به التفاوت قیمت بین یوم الغصب تا یوم الدفع را نموده است.

ماده ۲۱: هر گاه احراز مجرمیت

بررسی: ابهام دارد و اگر منظور آن است که حکم دادگاه حقوقی، مدرک برای دادگاه کیفری باشد اشکال دارد (عکس ماده ۱۸) توضیح اینکه در این جلسه تا پایان این ماده بررسی شد.